

Sygn. akt VI GC 168/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział VI Gospodarczy

w składzie:

przewodniczący : **SSO Beata Hass-Kloc**

protokolant: Agnieszka Wasilewska -Kardyś

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2013 w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: Park Handlowy (...) sp. z o.o. sp. komandytowa w R.

przeciwko: (...) sp. z o.o. w Ł.

w przedmiocie

sprostowania wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 26 czerwca 2013 r., sygn. akt VI GC 168/13 w pkt I z urzędu

postanawia:

I. sprostować z urzędu oczywistą omyłkę rachunkową w pkt I wyroku wydanym przez Sąd Okręgowy, Sąd Gospodarczy w Rzeszowie z dnia 26 czerwca 2013 r. sygn. akt VI GC 168/13 w ten sposób że, kwotę 68 669,13 zł. zastąpić kwotą 67 993,78 zł., a słowa zamieszczone w nawiasie : sześćdziesiąt osiem tysięcy sześćset sześćdziesiąt dziewięć złotych trzynaście groszy zastąpić słowami : sześćdziesiąt siedem tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt osiem groszy,

II. sprostować z urzędu oczywistą omyłkę rachunkową w pkt III wyroku wydanym przez Sąd Okręgowy, Sąd Gospodarczy w Rzeszowie z dnia 26 czerwca 2013 r. sygn. akt VI GC 168/13 w ten sposób, że kwotę 10 225 zł. zastąpić kwotą 7 912 zł., a słowa zamieszczone w nawiasie: dziesięć tysięcy dwieście dwadzieścia pięć złotych zastąpić słowami: siedem tysięcy dziewięćset dwanaście złotych.

UZASADNIENIE

Sprostowanie orzeczeń sądowych prowadzi do przywrócenia w treści dokumentu orzeczenia - bez potrzeby uruchamiania nadzoru judykacyjnego - rzeczywistej woli składu sądu. Dlatego przedmiotem sprostowania może być wyłącznie oczywista omyłka sporządzającego dokument orzeczenia i uwidoczniła w osnowie tego dokumentu, nie zaś wadliwość, która wystąpiła już w procesie decyzyjnym orzekania.

Sąd Okręgowy zasądzając kwotę należności głównej zamieścił w treści sentencji w pkt I niezgodnie ze swą wolą kwotę 68 669,13 zł. , gdzie właściwą jest kwota 67 993,78 zł. Powyższy błąd rachunkowy powstał w wyniku zsumowania dwóch kwot, a to należności głównej pozostałej po ograniczeniu roszczenia oraz skapitalizowanych odsetek od kwoty zapłaconej. Tę ostatnią Sąd zasądził poniżej, jako należną z tytułu odsetek właśnie.

Analogicznie orzekając w przedmiocie kosztów w pkt III wyroku w wyniku błędu rachunkowego zasądził kwotę 10 225 zł. zamiast należnej 7 912 zł. , na którą składała się należna opłata od pozwu o zapłatę kwoty 85 883 zł. – 4295

zł. /5 % x wps/, koszt zastępstwa procesowego 3600 zł i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł. Sąd omyłkowo zsumował dodatkowo kwotę nadpłaty od opłaty od pozwu, która jako nienależna w sprawie podlega zwrotowi.

Przez błąd rachunkowy w świetle art. 350 § 1 kpc rozumieć należy błąd wynikający z niewłaściwego przeprowadzenia badań arytmetycznych, a w szczególności błędne zsumowanie lub odjęcie poszczególnych pozycji./postanowienie z dnia 21.06.1967 r. SN II CZ 48/1967/.

Przedmiotowej sprawie Sąd dokonał błędnej kalkulacji rachunkowej. Powyższe błędy rachunkowe Sąd stwierdził na etapie sporządzania uzasadnienia do w/w wyroku.

Należy tutaj przytoczyć orzeczenie Sądu Najwyższego, wydanego na tle błędu rachunkowego, z którego wynika, iż „podlegający z mocy art. 350 k.p.c. sprostowaniu oczywisty błąd rachunkowy wyroku może wynikać z zestawienia jego uzasadnienia z sentencją wyroku, nie musi zaś wynikać z tej sentencji, gdyż z istoty swej zawiera ona wynik rozliczeń dokonanych w uzasadnieniu. Do stwierdzenia zaś tego wyniku niezbędne jest zbadanie rachunku zawartego w uzasadnieniu orzeczenia i jeśli rzeczywiście w sentencji został uwidoczniiony błędny wynik, to sentencja wyroku podlega sprostowaniu./Postanowienie z dnia 30 sierpnia 1972 r. Sąd Najwyższy I PZ 40/1972/.

Analogiczna sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie, gdzie Sąd sporządzając wyrok, w pkt I i III omyłkowo dokonał błędnego zsumowania kwot.

Sprostowanie nie zmierza do zmiany zasądzonego roszczenia, jako że podstawy faktyczne i prawne pozostały bez zmian. Sąd poprzez sprostowanie nie uwzględnił też dodatkowej, innej niż przy wyrokowaniu argumentacji i zarzutów stron, nie dokonał odmiennej oceny tak stanu faktycznego jak i stanowiska stron, nie uzupełnił też wyroku, orzekając o roszczeniu pominiętym w sentencji, co miałyby miejsce, gdyby uwzględnił pominięte wcześniej żądanie powoda.

Zakres i motywy wyroku pozostały te same, tak na etapie jego wydawania jak i na etapie sprostowania oczywistej omyłki rachunkowej.

Z uwagi na powyższe należało orzec jak w części dyspozytywnej orzeczenia w pkt I i II na podstawie art. 350 § 1 kpc.

Zarządzenie:

I. odpis postanowienia doręczyć pełnomocnikom stron

II. kal. 7 dni,

III. po uprawomocnieniu się postanowienia uczynić na oryginale wyroku wzmiankę o dokonaniu sprostowania,

IV. po uprawomocnieniu się postanowienia zwrócić powodowi kwotę 2.113,00 zł tytułem nadpłaconej opłaty sądowej od pozwu.